

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119247206
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119247206.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcov 1/ O.. O. R., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom W. XXX/X, XXX XX H. H. a 2/ E. R., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom P. 1, XXX XX T. T., oboch právne zastúpených JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou, so sídlom Rudlovska cesta 47, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej P. E., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XA, XXX XX T., právne zastúpenej Advokátska kancelária Mgr. Lukáš Szabó, s.r.o., so sídlom Blumentálska 25, 811 07 Bratislava, IČO: 50 743 601, o zaplatenie 2.254,40 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 2C/19/2019-181 z 23. októbra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 2.254,40 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.500,- Eur od 08. 12. 2018 do zaplatenia a zo sumy 754,40 Eur od 05. 04. 2019 do zaplatenia a náklady vynaložené v súvislosti s vypracovaním odborného vyjadrenia vo výške 130,- Eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovia majú voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok).

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali zaplatenia sumy 2.254,40 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.500,- Eur od 08. 12. 2018 do zaplatenia a zo sumy 754,40 Eur od 13. 03. 2019 do zaplatenia z titulu náhrady škody, ktorá im mala vzniknúť tým, že dňa 19. 03. 2017 došlo v dôsledku zlého technického stavu betónového plotu žalovanej k jeho čiastočnému zrúteniu na pozemok žalobcov, v dôsledku čoho došlo k zničeniu 52 ks stromov žalobcov. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 a 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 86 ods. 1 zák. č. 50/1986 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku. Považoval za nesporné, že dňa 19. 03. 2017 došlo k čiastočnému zrúteniu plotu vo vlastníctve žalovanej, ktorý bol postavený na jej pozemku, nie však presne na hranici pozemkov sporových strán. Za plotom zo strany pozemku žalobcov boli nasadené stromy - ihličnany v počte 52 ks, ktoré boli pádom plotu na ne zničené. Po zrútení plotu dala žalovaná geodetom vyznačiť presnú hranicu pozemkov a na tejto v máji 2018 postavila betónový základ, kde boli použité zvyšky sutín spadnutého plotu. Spornou otázkou bolo, či k pádu plotu došlo pre jeho zlý technický stav a na koho pozemku sa nachádzali predmetné stromy.

Žalovaná tvrdila, že aj po zrútení zostal plot na jej pozemku, že nie je zrejmé, či k pádu plotu nedošlo z dôvodu netesnosti kanalizačného potrubia, ktoré sa nachádzalo pod pôvodným plotom a tiež tvrdila, že všetky stromy boli na jej pozemku. Dôkazy na preukázanie svojich tvrdení však označila a predkladala až na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu, čo však okresný súd s poukazom na ust. § 153 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) neakceptoval, pretože neboli uplatnené včas. Súd zdôraznil, že návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov, predkladaním listín, čestného prehlásenia, znaleckým dokazovaním či ohliadkou mohla žalovaná uplatniť už v podanom odpore, v ktorom však na podporu svojich tvrdení žiaden dôkazný prostriedok neoznačila ani nenavrhol. Mohla tak urobiť tiež v reakcii na repliku žalobcov, túto možnosť ale tiež nevyužila, hoci bola v uznesení poučená o tom, že súd na neskôr predložené a označené dôkazy nemusí prihliadať. Napriek tomu navrhla vykonanie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení až na pojednávaní dňa 23. 10. 2019, pričom pred nariadením tohto pojednávania súd na návrh žalovanej zrušil dve predbežné prejednávania sporu. Žalovaná teda mala dostatok priestoru na to, aby si splnila svoju dôkaznú povinnosť.

3. Prvoinštančný súd následne dospel k záveru, že k pádu plotu vo vlastníctve žalovanej, ktorý sa nachádzal na jej pozemku, došlo v dôsledku jeho zlého technického stavu. Toto zistenie mu vyplynulo z fotodokumentácie predloženej žalobcami, kde je zachytená ešte zostávajúca časť spadnutého plotu, na ktorom sú viditeľné praskliny (č.l. 32, 33 spisu), tiež z vyjadrenia vyšetrovateľa OO PZ Podbrezová, ktorý po vykonanej ohliadke konštatoval, že plot bol neodborne zhotovený (č.l. 82 spisu). To, že k pádu plotu došlo z dôvodu netesnosti kanalizačného potrubia vo vlastníctve žalobcov, ktoré sa nachádzalo pod plotom bolo vyvrátené fotodokumentáciou, z ktorej vyplýva, že potrubie nevedlo popod spadnutý plot (č.l. 162, 163 spisu). Z fotodokumentácie predloženej žalobcami mal okresný súd tiež preukázané, že stromy, resp. ich časť, za ktorú si žalobcovia uplatnili náhradu škody, sa nachádzali na pozemku žalobcov. Z čestného vyhlásenia predchádzajúceho vlastníka nehnuteľností, ktorých vlastníckmi sú aktuálne žalobcovia vyplýva, že stromy zasadil on ešte v čase, keď tam spadnutý plot nestál, a tiež z neho vyplýva, že manželom žalovanej bol upozornený, že nie všetky stromy vysadil na svojom pozemku. Z fotodokumentácie vyplynulo, že stromy boli zasadené pomerne nahusto a dokumentáciou je zachytený stav potom ako žalovaná dala hranice pozemkov strán sporu zamerať geodetom a na tejto hranici dala postaviť nový betónový základ. Za týmto betónovým základom už presne kopírujúcim hranice pozemkov možno vidieť na pozemku žalobcov korene, ich nadzemnú časť označenú drevenými kolíkmi, resp. diery po nich, v celkovom počte 32 kusov (č.l. 147, 157 až 161).

4. Vzhľadom na to dospel okresný súd k záveru, že na strane žalovanej boli naplnené predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 OZ. Žalovaná porušila preventívnu povinnosť vyplývajúcu jej z ust. § 415 OZ. V príčinnej súvislosti s tým pre zlý technický stav plotu, ktorý žalovaná neudržiavala v dobrom stave, došlo k jeho zrúteniu na stromy nachádzajúce sa na pozemku žalobcov, ktorým žalovaná spôsobila škodu, a to výške predstavujúcej hodnotu stromov a nákladov na rekultivačné práce, vyčíslenej odborným vyjadrením č. 6/2019 zo dňa 19.02.2019 na sumu 2.254,40 Eur. Okresný súd preto vyhovel v tomto rozsahu žalobe, a to spolu s nákladmi, ktoré žalobcovia vynaložili za vypracovanie odborného vyjadrenia v sume 130,- Eur. Nakoľko sa žalovaná s nesplnením peňažného záväzku dostala do omeškania, bol žalobcom priznaný aj úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.500,- Eur od 08. 12. 2018 do zaplatenia, t.j. odkedy žalovaná prevzala list žalobcov uplatňujúcich si náhradu škody v tejto výške a zo sumy 754,40 Eur od 05. 04. 2019, t.j. od kedy bol žalovanej doručený platobný rozkaz a odkedy mohla plniť. Nad rámec takto priznaného úroku okresný súd ohľadne zvyšných uplatnených úrokov z omeškania zo sumy 754,40 Eur požadovaných už od 13. 03. 2019 žalobu zamietol. Postupoval pritom podľa ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

5. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a žalobcom, ktorí mali vo veci plný úspech, priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

6. Žalovaná v zákonnej lehote podala odvolanie formálne proti celému rozsudku prvoinštančného súdu, avšak z obsahu jej odvolania vyplýva, že de facto podala odvolanie proti výroku rozsudku, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 2.254,40 Eur s príslušenstvom (l. výrok). Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť v celom rozsahu, alternatívne navrhovala rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prevej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. V odvolaní namietala, že prvoinštančný súd nepostupoval v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, keď svoj rozsudok uvedenému ustanoveniu zodpovedajúcim spôsobom neodôvodnil. Okresný súd opomenul skutočnosť, že už v podanom odpore poukazovala na skutočnosť, že si vyžiadala od geodeta vyznačenie presnej hranice pozemkov. Rovnako to uviedla aj v duplike. Súd ju v tomto smere mohol a mal vyzvať na preukázanie tejto skutočnosti, keď mal za to, že jej tvrdenie nie je dostatočné. Napriek tomu prevzal iba tvrdenia žalobcov. Nezaoberal sa skutočnosťami na jej strane. Rozhodnutie okresného súdu je preto nezrozumiteľné, nepreskúmateľné a zmatečné, nespĺňajúce zákonom a Ústavou SR vyžadované náležitosti a požiadavky pre súdne rozhodnutie a jeho odôvodnenie. Z rozhodnutí nie je zrejmé, akými úvahami sa súd riadil, aké právne predpisy aplikoval a akým spôsobom vyhodnotil dôkazy. Podľa žalovanej došlo k porušeniu jej práva na súdnu ochranu a tiež mala za to, že nebola dodržaná rovnosť zbraní a koncentrácia konania.

8. V ďalšom vytýkala okresnému súdu, že vychádzal neobjektívne iba z dôkazov predložených žalobcami a teda nemôže byť preukázanou pravdou, že padnuté stromy boli na pozemku žalobcov. Súd sa nezaoberal skutočnosťou, či netesnosť potrubia žalobcov mohla mať príčinu, resp. súvis s pádom plota, t. j. podľa nej súd nevykonal žiadne dokazovanie a preto napadnuté rozhodnutie je predčasné. Prvoinštančný súd posúdil žalovaný nárok ako nárok na náhradu škody, ale podľa žalovanej neboli splnené všetky predpoklady na vznik žalobcami uplatňovanej škody, čo prvoinštančný súd vôbec nevzal do úvahy. V tomto smere odkázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zaoberajúceho sa otázkou príčinnej súvislosti. Pokiaľ jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcom čiastku 2.254,40 Eur na podklade odborného vyjadrenia č. 6/2019 zo dňa 19. 02. 2019 spolu s nákladmi za vypracovanie odborného vyjadrenia vo výške 130,- Eur, konštatovala, že súd mal preukázané, že stromy boli v jej vlastníctve, ale vyvstáva otázka ako mohla byť škoda spôsobená žalobcom, keď stromy ich vlastníctvom neboli. Súd sa nezaoberal zavinením žalobcov na údajne spôsobenej škode, či jej proporcionalitou. Napriek tomu, že žalovanú sumu rozporovala, okresný súd sa nezaoberal ani druhmi stromov, ani výškou ceny za strom, typom ani cenou, jednoducho prebral tvrdenia žalobcov bez toho, aby ich tvrdenia verifikoval novým odborným vyjadrením, či pribratím geodeta do konania, aby posúdil hranice pozemkov.

9. Žalobcovia v písomnom stanovisku k odvolaniu poukázali na to, že žalovaná bola v celom konaní od prvého svojho úkonu (ktorým bolo podanie odporu proti platobnému rozkazu) zastúpená advokátom. Ak žalovaná tvrdila, že ju súd mohol a mal vyzvať na preukázanie jej tvrdení, žalobcovia poukázali na ust. § 160 ods. 3 písm. b) CSP, podľa ktorého poučovaciu povinnosť súd nemá, ak je strana zastúpená advokátom. Nie je im zrejmé, z akého dôvodu žalovaná v odvolaní poukazuje na skutočnosť, že si vyžiadala od geodeta vyznačiť presnú hranicu pozemkov, pretože hranica pozemkov vyznačená geodetom z iniciatívy žalovanej, na ktorej hranici žalovaná vystavala po páde stromov nový betónový základ (čo bolo dokázané predloženou fotodokumentáciou) nie je predmetom tohto sporu a priebeh tejto hranice ani nie je medzi stranami sporný. Ak žalovaná poukazovala na to, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je nezrozumiteľné a nemajúce zákonné náležitosti, podľa nich niet napadnutému rozhodnutiu čo vytknúť.

10. Vo vzťahu k ďalším námietkam žalovanej poukázali žalobcovia na to, že žalovaná bola v uznesení, ktorým ju súd prvej inštancie vyzval na dupliku riadne poučená podľa ust. § 167 ods. 3 CSP o následkoch sudcovskej koncentrácie konania, napriek tomu svoju možnosť nevyužila a preto okresný súd správne postupoval, keď na nariadenom pojednávaní postupoval podľa § 153 ods. 2 CSP a na neskoro predložené dôkazy žalovanej neprihliadol. Odvolávanie sa žalovanej na to, že súd nevyhodnotil dôkazy predložené jej právnym zástupcom na pojednávaní konanom dňa 23. 10. 2019, je pri aplikácii vyššie uvedených zákonných ustanovení irelevantné. Súd v napádanom rozhodnutí riadne zdôvodnil, prečo na tieto dôkazy neprihliadol.

11. Zo žalovanou označeného rozhodnutia najvyššieho súdu možno len dedukovať, že žalovaná mala na mysli, že nie je splnené preukázanie príčinnej súvislosti medzi jej protiprávnym konaním a vznikom škody, avšak majú za to, že nepochybne preukázali, že pád plota spôsobil jeho zlý technický stav, za ktorý v zmysle § 86 ods. 1 stavebného zákona zodpovedá žalovaná ako jeho vlastníčka. Medzi stranami nebolo sporné, že zničenie stromov spôsobil práve pád predmetného betónového plota a predloženou fotodokumentáciou preukázali, koľko kusov stromov bolo zasadených na ich pozemku a teda boli v ich vlastníctve. Odborným vyjadrením preukázali výšku škody spôsobenú zničením stromov a nad všetku pochybnosť je tak daná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovanej a vznikom škody na ich strane. Zopakovali, že svoje tvrdenie o výške vzniknutej škody riadne preukázali predloženým odborným

vyjadrením, ktoré nebolo žalovanou žiadnym právne relevantným spôsobom spochybnené. Zhrnuli, že žalovaná nevyužila svoje procesné práva napriek svojmu zastúpeniu advokátom, čoho dôsledkom je strata sporu na jej strane. Žiadali z týchto dôvodov napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania.

12. V následnom vyjadrení žalovaná zotrvala na podanom odvolaní a dala do pozornosti skutočnosť, že dreviny, ktorých zničením malo dôjsť k vzniku škody na majetku žalobcov sa nachádzali na jej pozemku.

13. Žalobcovia následne písomne reagovali uvádzajúc, že listinnými dôkazmi a fotodokumentáciou dostatočne preukázali, že priebeh hranice pozemkov v ich vlastníctve a vo vlastníctve žalovanej vytýčený geodetom na základe objednávky žalovanej nekopírovali líniu vysadených okrasných drevín, ale ju na dvoch miestach pretínal. Z tejto skutočnosti vyplýva fakt, že časť zničených drevín, za ktorú si nárokujú podanou žalobou náhradu škody sa nachádzala na ich pozemku a časť zničených drevín nachádzala sa na pozemku žalovanej a za tieto si náhradu škody neuplatnili, keď z celkového počtu 52 ks zničených drevín si uplatnili náhradu škody len za 32 ks zničených okrasných drevín nachádzajúcich sa na ich pozemku. Z informatívnej kópie katastrálnej mapy so zakreslením pôvodného vysadenia okrasných drevín a z nimi predložených fotografií jednoznačne vyplýva, že dreviny boli vysadené v rovnej línii, zatiaľ čo hranica pozemkov tvorí cíp zasahujúci zo strany pozemku žalovanej na ich pozemok a na dvoch miestach hranica pretína rovnú líniu pôvodne vysadených zničených okrasných drevín a vo fotodokumentácii sú zachytené korene zničených drevín nachádzajúce sa na ich pozemku po vybudovaní betónového základu na hranici pozemkov vo vlastníctve žalobcov a žalovanej.

14. Na základe odvolania žalovanej krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v I. a III. výroku potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

15. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

18. Odvolací súd konštatuje, že žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne právne relevantné skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala nesprávne skutkové zistenia a tiež nesprávnosť právneho posúdenia veci zo strany prvoinštančného súdu, tak odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza zo správne zisteného skutkového stavu a je výsledkom správneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi prvoinštančného súdu i s argumentmi, ktorými tieto závery náležite vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

19. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny a na zdôraznenie správnosti uvádza nasledovné:

20. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil

podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

21. Citované ustanovenie je procesnou garanciou práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo na spravodlivé súdne konanie totiž v sebe zahŕňa aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, lebo len dodržaním tohto čiastkového oprávnenia môže byť v konečnom dôsledku naplnené právo na spravodlivý súdny proces ako celok. Za rozhodnutie napĺňajúce toto právo možno pokladať potom iba súdne rozhodnutie obsahovo zodpovedajúce požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozsudku ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

22. K otázke odôvodňovania súdnych rozhodnutí (tak vo vzťahu k predtým účinnému ustanoveniu § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré do 01. 07. 2016 upravovalo náležitosti odôvodnenia rozsudku, ako aj k aktuálne účinnému ust. § 220 ods. 2 CSP) existuje rozsiahla judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá v konečnom dôsledku nadväzuje na východiská definované Európskym súdom pre ľudské práva v rozhodnutiach týkajúcich sa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jej spoločným menovateľom je v zásade jednoduchá téza: strana sporu (resp. účastník) má v rámci práva na spravodlivý súdny proces právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatneným právom a obranou proti takému uplatneniu (pozri napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Cdo 170/2005, rozhodnutie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 119/03, rozhodnutie ESLP vo veci Garcia Ruiz proti Španielsku z 21. 01. 1999, prípadne Ruiz Torija proti Španielsku z 09. 12. 1994, atď.). Rozsudok okresného súdu toto obsahovo spĺňa.

23. Rozhodnutie súdu musí teda obsahovať dostatočné a presvedčivé dôvody, na ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa pritom môže meniť v závislosti od povahy vecí, lebo je len logické, že každá vec (spor) sa vyznačuje individuálnymi okolnosťami a tomu sa musí prispôbiť aj odôvodnenie rozsudku. Odvolací súd zastáva názor, že právu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia zodpovedá také rozhodnutie súdu, ktoré snáď i na menšom priestore, ale práve o to koncentrovanejšie ponúka v odôvodnení vysvetlenie všetkých relevantných argumentov strán a úvah súdu, ktoré viedli k určitému záveru majúcemu odraz vo výroku (výrokoch) rozhodnutia. Podľa odvolacieho súdu totiž nie kvantita odôvodnenia, jeho rozsah („počet strán“) ale jeho kvalita (teda obsahová stránka) je rozhodujúcim ukazovateľom pre posúdenie, či súdne rozhodnutie „jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany“. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, či navrhovaním a hodnotením dôkazov a rovnako tak nie je nutné, aby na každý (aj na pre rozhodnutie bezvýznamný) argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak ale ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

24. Odvolací súd prihliadajúc na doteraz uvedené a aplikujúc citované ustanovenie konštatuje, že súd prvej inštancie adekvátne v dostatočnom, zákone a procesnej situácii zodpovedajúcim rozsahu zdôvodnil svoje rozhodnutie, lebo je logické, že každá vec (spor) sa vyznačuje individuálnymi okolnosťami a tomu sa musí prispôbiť aj odôvodnenie rozsudku. Už potom len samotný fakt, že žalovaná v rámci odvolania polemizovala s dôvodmi uvedenými súdom prvej inštancie znamená, že napadnutý rozsudok nemožno zaradiť do kategórie takých, ktoré neposkytujú dost' dôvodov pre posúdenie správnosti prijatých výrokov. Odvolací súd len pripomína, že súdne rozhodnutie nemá byť pozoruhodné svojim značným rozsahom, ale ako finálny produkt intelektuálnej činnosti sudcu má byť hodné pozornosti svojim obsahom, teda tým, čo je v ňom uvedené. Odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje dostatok dôvodov, ktoré predstavujú jasné vysvetlenie okresným súdom prijatého záveru o zodpovednosti žalovanej za škodu vzniknutú žalobcom. Odôvodnenie rozsudku spĺňa parametre vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 CSP, lebo obsahuje uvedenie čoho sa žalobcovia domáhali a na základe akých tvrdení a dôkazov, uvádza stanovisko žalovanej, obsahuje podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, tiež ktoré právne významné skutočnosti boli preukázané a ktoré nie a na základe akých dôkazov, ako tieto boli hodnotené, prečo neboli vykonané aj ďalšie žalovanou navrhnuté dôkazy

a napokon je vysvetlené aj právne posúdenie veci. Právo na spravodlivý proces žalovanej v dôsledku odôvodnenia napadnutého rozsudku porušené nebolo.

25. Nevykonanie dôkazov navrhnutých žalovanou okresný súd podrobne a správne zdôvodnil v 18. odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalovaná v odpore nenavrhol vykonať žiaden dôkaz, neurobila tak ani v rámci možnosti podať dupliku - túto nepodala - a prvé dôkazy navrhla vykonať až na pojednávaní okresného súdu potom, čo súd na jej žiadosť odročil dva termíny určené na predbežné prejednanie sporu, hoci v prevzatom uznesení podľa § 167 ods. 4 CSP bola riadne poučená, že na neskôr predložené a označené skutočnosti súd nemusí prihliadať. Vzhľadom na postup žalovanej v spore prvoinštančný súd plne správne v súlade s ust. § 153 ods. 1 a 2 CSP uplatnil sudcovskú koncentráciu konania a na neskoro žalovanou označené dôkazné návrhy neprihliadal a nevykonával ich. Žalovaná mala dostatok času aj priestoru urobiť ich dávno pred samotným pojednávaním.

26. Žalovaná v odvolaní neopodstatnene vytykala okresnému súdu, že súd ju mal vyzývať na preukázanie relevantných skutočností. Žiadna taká povinnosť okresnému súdu totiž z CSP nevyplývala. Len strana sporu zodpovedá za prednesenie zodpovedajúcich tvrdení a následné označenie a predloženie dôkazov a nie je povinnosťou súdu stranu na to nejakým spôsobom vyzývať (s výnimkou nedostatku skutkových tvrdení podľa § 150 ods. 2 CSP, o ktorý prípad ale v tejto veci nešlo).

27. Pokiaľ žalovaná namietala, že súd vychádzal len z dôkazov predložených žalobcami, tak odvolací súd uvádza, že z iných dôkazov v súlade s ust. § 185 CSP ani vychádzať nemohol, ak tieto žalovaná včas neoznačila. Vzhľadom na nesporné tvrdenia oboch strán sporu a vzhľadom na predložené dôkazy dospel okresný súd k správnym záverom, že poškodené stromy v počte 32 kusov boli na pozemku žalobcov, ktorí správne uvádzali, že priebeh hranice spornou otázkou nebol. Preto žalovaná neopodstatnene žiadala dokazovanie geodetom, ak hranica bola zameraná po páde múra a na nej žalovaná spravila nový základ. Takisto žalovaná iba tvrdila, že príčinou pádu betónového plota „mohla byť“ netesnosť potrubia pod múrom - ale ani ohľadne toho žalovaná nenavrhol dôkazy a súd v súlade s ust. § 185 CSP nemohol sám od seba v tomto smere nejaké dôkazy vykonávať.

28. Okresný súd dôkaznú situáciu vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP a dospel k správnym záverom, že v zmysle § 420 ods. 1 OZ bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi žalovanou spôsobeným zlým technickým stavom plota, ktorý v dôsledku toho spadol a zničil 32 kusov okrasných stromčekov žalobcov nachádzajúcich sa na ich pozemku. Boli preukázané aj ostatné atribúty zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ a preto správne okresný súd žalobe vyhovel s odkazom na žalobcami predložené odborné vyjadrenie týkajúce sa výšky vznikutej škody (toto dostatočne definuje charakter zničených stromov). Súd prvej inštancie pritom nikde v rozhodnutí neuviedol, že stromy boli vlastníctvom žalovanej ako to táto uviedla v odvolaní, preto jej argumentácia v tomto smere nemá žiaden základ.

29. Súd prvej inštancie plne správne posúdil žalovaný nárok a správne ustálil naplnenie všetkých podmienok zodpovednosti žalovanej za žalobcom spôsobenú škodu a tak vzhľadom na uvedené bol rozsudok súdu prvej inštancie vecne správnym a preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil v I. výroku a to vrátane závislého III. výroku o trovách konania, kde súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP zakladajúce plne úspešným žalobcom náhradu trov konania v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %.

30. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade boli v odvolacom konaní plne úspešní žalobcovia 1/ a 2/ a preto im odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).